

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

06 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Guzun Ion

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Dogotari Ian în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021 și sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 iulie 2020, în cauza penală în privința lui,

Apostol Alexandru xxxx, xxxxxxxxxxxxxx, originar și domiciliat în xxxxxxxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 04.11.2019 – 16.07.2020;

Instanța de apel: 11.08.2020 - 02.02.2021;

Instanța de recurs: 16.04.2021 – 06.10.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 iulie 2020, a fost încetat procesul penal în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, în privința lui Apostol Alexandru (*episodul în privința părții vătămate Fxxxxxxx*), din motivul împăcării părților.

Apostol Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal și condamnat în baza acestei legi, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Apostol Alexandru a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 an, dispunându-se neexecutarea pedepsei aplicate, dacă în perioada de probațiune condamnatul nu va comite o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În temeiul art. 90 alin. (6) Cod penal, Apostol Alexandru a fost obligat ca în perioada de probațiune să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Apostol Alexandru, la data de 11 octombrie 2019, în jurul orelor 22:30 min., aflându-

se în curtea blocului de locuit care este amplasată pe str. Eugen Coca, 5, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, prevăzând urmările prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului infracțional, în mod deschis a sustras de la Formaniuc Artiom o țigară electronică de model „IQOS 3GOLD”, la preț de 1460 lei, după care, având asupra sa bunul sustras a părăsit locul săvârșirii infracțiunii într-o direcție necunoscută, cauzând părții vătămate Formaniuc Artiom o daună materială în valoare de 1460 lei.

Instanța de fond a constatat că prin acțiunile sale intenționate Apostol Alexandru a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (1) Cod penal, individualizată prin *„jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane”*.

Tot el, Apostol Alexandru la data de 13 octombrie 2019, aproximativ la orele 22:50 urmărind scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, în timp ce se afla în curtea gospodăriei nr.21 din str. Caucazului, or. Durlești, mun. Chișinău, a sustras în mod deschis de la Cxxxxxx Lxxxx un dispozitiv electronic pentru fumat de marca „IQOS” la prețul de 2100 lei și cu bunul sustras a fugit într-o direcție necunoscută, cauzându-i astfel părții vătămate Cojocari Laura o daună în proporții considerabile în valoare de 2100 lei.

Prim instanță a constatat că prin acțiunile sale intenționate Apostol Alexandru a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal, individualizată prin *„jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzare de daune în proporții considerabile”*.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

- procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani - Gabriela Iuga, care a solicitat casarea sentinței nominalizate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Apostol Alexandru să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal (episodul din 11 octombrie 2019) – cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, și art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal (episodul din 15 octombrie 2019), – cu stabilirea pedepsei în formă de închisoare, pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art. 84 Cod penal, lui Apostol Alexandru să i se stabilească pedeapsa definitivă prin cumul parțial al pedepselor, în formă de închisoare, pe un termen de 6 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

- avocatul Dogotari Ian în numele inculpatului Apostol Alexandru, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care acțiunile lui Apostol Alexandru să fie reîncadrate în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, iar procesul penal să fie încetat din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală

3.1 În motivarea cerințelor sale, procurorul apelant a menționat că:

- prima instanță a apreciat eronat declarațiile părții vătămate Formaniuc Artiom depuse în cadrul urmăririi penale, când acesta a comunicat că prin infracțiunea dată i s-a cauzat un prejudiciu în proporții considerabile, astfel instanța de fond neîntemeiat a dispus încetarea procesului penal din motivul împăcării părților, cu atât mai mult că vinovăția inculpatului de comiterea jafului cu cauzare de daune în proporții considerabile în privința părții vătămate Formaniuc Artiom, astfel că instanța de fond a reîncadrat acțiunile inculpatului doar în baza declarațiilor depuse de către pătimitul Formaniuc Artiom în ședința de judecată, omițând declarațiile depuse de către acesta în cadrul urmăririi penale, iar într-o astfel de manieră a făcut exces de intima convingere, apreciind unilateral probele administrate;

- cât privește episodul în privința părții vătămate Cojocari Laura, instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatului, și corect a apreciat probele administrate, însă consideră procurorul că inculpatului i-a fost numită o pedeapsă prea blândă, și neproporțională în raport cu fapta comisă, fiind omis scopul legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului, iar aplicarea unei pedepse prea blândă va duce la încurajarea inculpatului, cât și a altor persoane să comită alte fapte infracționale, dar și va diminua încrederea societății în eficacitatea, echitatea sistemului de justiție, astfel că, este corect, justificat și întemeiat a numi inculpatului o pedeapsă privativă de libertate, care va duce la atingerea scopului legii penale, privind corectarea și reeducarea inculpatului, și prevenirea comiterii altor infracțiuni.

3.2 În motivarea cerințelor sale avocatul a menționat că:

- prima instanță eronat a considerat că acțiunile inculpatului se califică ca fiind jaf, dar fapta de escrocherie, deoarece ultima se realizează prin luarea/primirea bunului ce urmează a fi sustras, iar în cazul jafului făptașul ridică bunul desinestătător prin diferite metode, îmbrânceli, piedici, smulgerea din mână, sau de pe corpul părții vătămate, iar în cazul bunului partea vătămată transmite bunul benevol, astfel în cazul de față în privința ambelor părți vătămate, bunurile au fost transmise benevol. Astfel în cazul de față inculpatul a obținut bunurile prin înșelăciune. În cazul de față s-a omis practica judiciară, cât și specificările din pct. 15 a Hotărârii Plenului

Curții Supreme de Justiție nr. 23, din 28.06.2004, „cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”. La caz potrivit declarațiilor părții vătămate Fxxxx Axxxxxx făcute atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești (f.d. 8-9 proces-verbal de audiere a victimei; f.d. 13-14 procesul-verbal de audiere a părții vătămate; f.d. 16-17 procesul-verbal de audiere suplimentară a părții-vătămate; procesul-verbal al ședinței de judecată din 29.01.2020, declarațiile părții vătămate Fxxxx Axxxxxx): anume el (partea vătămată Fxxxxx Axxxxxx) i-a predat benevol IQOS-ul. inculpatului fiind sigur că ultimul avea intenția să-l procure și nicidecum să-l sustragă. Mai mult partea vătămată a concretizat că după ce i-a dat IQOS-ul inculpatului, ultimul s-a prefăcut că îl analizează vizual apoi a negociat prețul cu partea vătămată timp de 10-15 minute, lucru care încă odată denotă modalitatea prin care a acționat inculpatul (prezentarea vădit fală a realității). Declarații similare pe primul episod a făcut și martorul Cristian Vesa (f.d. 19-20), procesul-verbal de audiere a martorului minor; proces-verbal al ședinței de judecată din 02.03.2020; declarațiile martorului Cristian Vesa). Exact la fel a acționat inculpatul Apostol Alexandru și în cel de al doilea episod, reieșind din declarațiile părții vătămate Cojocari Laura făcute atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești (f.d. 10 procesul-verbal de audiere a victimei; f.d. 15-16, procesul-verbal de audiere a părții vătămate; procesul-verbal al ședinței de judecată, declarațiile părții vătămate Cxxxxxx Lxxxxx) anume ea i-a predat benevol IQOS-ul, inculpatului fiind sigură că ultimul avea intenția să-l procure și nicidecum să-l sustragă. Mai mult partea vătămată a relatat că după ce i-a predat IQOS-ul inculpatului, ultimul prefăcut că îl analizează vizual, apoi a negociat prețul cu partea vătămată timp de 10-15 minute, lucru care încă odată denotă modalitatea prin care a acționat inculpatul (prezentarea ca fiind falsă a realității). Declarații similare pe acest episod a făcut și martorul Gorducalov Simion (f.d. 23-24) procesul-verbal de audiere a martorului minor; proces-verbal al ședinței de judecată; declarațiile martorului Gorducalov Simion).

- inculpatului Apostol Alexandru, a specificat că este student, careva surse de venit nu are, este întreținut de către părinți, care îi dau în jur de 200 lei bani de cheltuială pe săptămână, a mai concretizat că atât în primul cât și în cel de al doilea caz de sustragere cu el nu avea decât bani pentru drum, deși a indus în eroare părțile vătămate că are bani și dorește să procure IQOS-urile (prezentare vădit falsă a realității). A mai menționat că ideea de a sustrage IQOS-urile i-a venit din timp cu scopul de a le realiza ulterior și de a obține careva venit de pe urma realizării acestora.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, a fost respins ca nefondat apelul avocatului în numele

inculpatului, a admis apelul procurorului, casată parțial sentința primei instanței în partea stabilirii pedepsei, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță în această parte, potrivit căreia, Apostol Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. f) Cod penal, și în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art.70 alin.(3¹) Cod penal, i-a fost stabilită o pedeapsă de 4 (patru) ani 8 (opt) luni închisoare, cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis, și amendă în mărime de 900 (nouă sute) unități convenționale (45000 lei).

În conformitate cu art.90 alin.(1) Cod penal, a fost suspendată condiționat lui Apostol Alexandru executarea pedepsei cu închisoare pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței. În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului, Apostol Alexandru, în baza dispozițiilor art.187 alin.(1) Cod penal, individualizată prin „jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane”, și în baza normei art. 187 alin. (2), lit. f), și art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal, individualizată prin „jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzare de daune în proporții considerabile”.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a mai remarcat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 95 și art. 101 Cod de procedură penală prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportate la declarațiile date de inculpat în cadrul ședinței de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, oferind faptelor reținute în sarcina inculpatului, Apostol Alexandru, încadrarea juridică corectă și anume în baza art. 187 alin. (1), și art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a apreciat drept corectă și soluția adoptată de către instanța de fond la capitolul încetării procesului penal din motivul împăcării părților, ținând cont de întrunirea condițiilor stipulate la art. 109 Cod penal, art. 332 alin. (1), și art. 285 alin. (1), pct. 1) Cod de procedură penală, or, între inculpatul Apostol Alexandru și partea vătămată Fxxxx Axxxxxx a fost încheiată o tranzacție de împăcare, conform căreia inculpatul a restituit integral prejudiciul cauzat prin infracțiune, iar partea vătămată Fxxxx Axxxxxx nu are careva pretenții față de inculpat, fiindu-i recuperat

integral prejudiciul cauzat, astfel că condițiile încetării procesului penal pe motivul împăcării părților au fost întrunite integral.

Subsecvent, instanța de apel a respins argumentul invocat de către avocatul Dogotari Ian în apelul invocat, de referință la faptul că acțiunile inculpatului se califică ca fiind jaf, dar fapta de escrocherie, deoarece ultima se realizează prin luarea/primirea bunului ce urmează a fi sustras, iar în cazul jafului, făptașul ridică bunul de sine stătător prin diferite metode, îmbrânceli, piedici, smulgerea din mână, sau de pe corpul părții vătămate, iar în cazul bunului partea vătămată transmite bunul benevol, astfel în cazul de față în privința ambelor părți vătămate, bunurile au fost transmise benevol. Astfel în cazul de față inculpatul a obținut bunurile prin înșelăciune.

În sensul dat, instanța de apel a reținut că, pentru a facilita accesul la bunurile victimei, trebuie să fie aplicată înșelăciunea. În astfel de cazuri, dacă în procesul luării bunurilor caracterul infracțional al celor comise este conștientizat de victimă (însă, făptuitorul continuă realizarea sustragerii), acțiunea se califică drept jaf. Necesitatea de a delimita jaful de escrocherie (art.190 Cod penal) apare mai ales în situațiile legate de sustragere - pe stradă sau în alte locuri publice - a telefoanelor mobile sau a altor asemenea bunuri.

Față de lucrul judecat de primă instanță, instanța de apel a remarcat că se constată motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Într-o altă ordine de idei, instanța de apel a remarcat că, deși pedeapsa penală principală aplicată inculpatului, Apostol Alexandru, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal, în formă de închisoare, cu suspendare condiționată pe un termen de probațiune este legală, și justificată, termenul acesteia pedepse nu este proporțională cu circumstanțe de fapt constatate în cadrul cercetării judecătorești.

Sub acest aspect, instanța de apel, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Apostol Alexandru, constată că, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, art. 61, art. 75, art. 70 alin. (3¹) Cod penal, la stabilirea categoriei, însă la stabilirea mărimii pedepsei nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, instanța de apel a precizat că, instanța de fond a omis să aplice la caz cerințele art. 70 alin. (3¹) Cod penal, care indică că, „la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată”.

Astfel, conform materialelor cauzei penale, nemijlocit circumstanțelor comiterii faptei infracționale, episodul sustragerii deschise a bunurilor părții vătămate Cxxxxx Lxxxxx, acesta a fost comis la data de 13 octombrie 2019, dată la care inculpatul avea împlinită vârsta de 18 ani, respectiv din maximul pedepsei de 7 ani, urmează a fi redusă 1/3, ceea ce constituie 2 ani și 4 luni.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Dogotari Ian în numele inculpatului, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel și sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile inculpatului Apostol Alexandru să fie recalificate din art. 187 alin. (2) lit. f) în art. 190 alin. (1) Cod penal, pe ambele episoade infracționale, cu dispunerea încetării procesului penal în privința inculpatului în legătură cu împăcarea părților.

În motivarea cerințelor sale, recurentul a invocat că:

- atât instanța de fond cât și cea de apel au dat o apreciere necorespunzătoare probelor administrate și cercetate atât în instanța de fond cât și în cea de apel, fapt care a dus la adoptarea unor hotărâri neîntemeiate și nemotivate, contrar prevederilor art. 384 Cod de procedură penală;

- cea mai importantă împrejurare care face delimitarea dintre infracțiunea de jaf prevăzută de art. 187 Cod penal, de cea de escrocherie prevăzută la art. 190 Cod penal este modalitatea de luare/primire a bunului (obiectului) care urmează a fi sustras. În cazul jafului (art. 187 CP) făptașul ia bunul de sine stătător prin diferite metode, cum ar fi: îmbrânceli, piedici, smulgerea bunului din mâinile sau de pe corpul posesorului etc., pe când în cazul escrocheriei (art. 190 Cod penal), bunul este transmis benevol de către partea vătămată făptașului. Anume de aceste împrejurări nu s-a ținut cont nici de către organul de urmărire penală nici de către instanțele de fond și apel la încadrarea juridică a faptei;

- din cumulul probelor administrate și cercetate la caz nu și-a găsit confirmare prezența în acțiunile inculpatului Apostol Alexandru a faptului infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal și, totodată,

apărarea consideră că în acțiunile acestuia sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, ceea ce servește drept temei pentru reîncadrarea acțiunilor inculpatului;

- atât instanța de fond cât și cea de apel nu au acordat deplină eficiență art. 76 Cod penal care prevede circumstanțele atenuante la stabilirea pedepsei penale. Instanțele de fond și apel urmau să identifice toate circumstanțele atenuante în privința inculpatului Apostol Alexandru și anume: săvârșirea infracțiunii de către un minor sau de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani (art. 76 alin. (1) lit. b Cod penal); prevenirea de către vinovat a urmărilor prejudiciabile ale infracțiunii săvârșite, repararea benevolă a pagubei pricinuite sau înlăturarea daunei cauzate (art. 76 alin. (1) lit. e) Cod penal); autodenunțarea, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii sau la identificarea infractorilor ori recunoașterea vinovăției (art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal). Cu toate acestea instanța de fond nu a identificat în privința lui Apostol nici o circumstanță atenuantă, iar instanța de apel a identificat drept circumstanță atenuantă doar căința sinceră a acestuia.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 din Codul de procedură penală.

Potrivit textului recursului, acesta se întemeiază în baza prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În esență, recurentul invocă că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare totalitatea circumstanțelor de fapt și de drept a cauzei penale dedusă judecării, ajungând neîntemeiat la concluzia condamnării inculpatului

Apostol Alexandru în baza art.187 alin.(2) lit. f) Cod penal, fiind oportună, la caz, recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 190 alin. (1) Cod penal.

Referitor la criticele expuse de către recurent, Colegiul Penal amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atributul exclusiv al primei instanțe și al instanței de apel. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la greșita reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci v-a verifica prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea încadrării juridice a faptelor săvârșite de inculpatul Apostol Alexandru.

Analizând materialele cauzei, Colegiul Penal constată că, alegațiile recurentului privitor la pretinsa eroare judiciară reținută la calificarea juridică a acțiunilor inculpatului este vădit nefondată, deoarece instanța de apel just a menținut soluția instanței de fond, motivându-și concluziile de acceptare a argumentelor expuse în sentința primei instanțe. Or, din toate probele examinate și cercetate, instanța de apel a constatat indubitabil și a motivat concluziile prin care constată că, inculpatul a comis infracțiunile ce i se incriminează individualizate prin „jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane”, adică art. 187 alin. (1) Cod penal și „jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzare de daune în proporții considerabile”, adică art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.

În aceste condiții, Colegiul Penal conchide că, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, atât cele ale apărării, cât și cele ale acușării, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Apostol Alexandru în săvârșirea infracțiunii prevăzute imputate să fie una legală și întemeiată, iar pedeapsa aplicată - în limita sancțiunilor prevăzute de legea penală.

În aceiași ordine de idei, Colegiul Penal constată că, în mare parte, recursul repetă textul apelului, argumentele invocate în recurs fiind anterior invocate și în apel, iar instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, indicând temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea lor, precum și motivele adoptării soluției, pe care Colegiul penal și-o asumă în totalitate.

Având în vedere acest aspect, instanța de recurs își însușește în întregime considerentele expuse în decizia instanței de apel (Vol. I, f.d. 165-180), redate succint la pct. 4.1. al prezentei decizii și consideră că o expunere repetată asupra lor este inutilă, fapt ce este în deplină concordanță cu

jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, în pct. 37 al Hotărârii a statuat că, dacă art.6 § 1 din Convenția EDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos*, 19.04.1994). Cu toate acestea, noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (*Helle împotriva Finlandei*, 19.12.1997).

Analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acesteia.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dogotari Ian în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, în cauza penală în privința lui *Apostol Alexandru xxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **10 noiembrie 2021**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Guzun Ion